

DREWIENKO (7) *sb n*

Oba e oraz o jasne (Cn drugie e pochylone).

sg N drewienieko (1). ◇ A drewienieko (3). ◇ I drewienieki(e)m (1). ◇ pl A drewienieka (1). ◇ L drewieniekoch (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Dem. od „drewno”; mały kawałek drewna, patyczek, kijek, wałek; ligillum Mącz; ligillum Cn (7) : zna fzye thefz kthemv ze mu drewyenko vfrugal ku vigarnyanyv wyaczy pyenyedzi. LibMal 1547/126v, 1547/124, 126; kazał [król] przyprawić/ Stołek wzgorę ná piętrze nád dzyurą poftáwić/ A ná fłábych drewieniekoch ták bláho záwieścić RejWiz 70v; Ligillum, diminut. a ligno, Drewienieko. Mącz 193b; gdy komu iáki robak w vcho wlezie á wyiác fye nieda [...] námáz lepem drewienieko cienkie/ á tym w vchu sięgay SienLek 72v.

Wyrażenie: »drewienieko toczone« = wałek drewniany, cewka, szpulka do nawijania nici (1): przedal 16 czewek zlotho czyagnyonego za 16 grołfy bilo tho zlotho zwynyono na drewyenka toczone LibMal 1551/159v.

KN